

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

proti

žalovanému: **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1
zastoupenému advokátem JUDr. Karlem Muzikářem
sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1

o žalobě na zrušení bodu II. usnesení Rady hlavního města Prahy č. 2107 z 27. schůze Rady hlavního města Prahy konané dne 26. srpna 2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, jeho předcházející průběh a obsah žaloby

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce jako orgán příslušný dle ustanovení § 107 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o hlavním městě Praze“) k výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími a

jinými opatřeními orgánů hlavního města Prahy v samostatné působnosti, domáhal podle ust. § 107 odst. 3 a odst. 5 zákona o hlavním městě Praze ve spojení s § 67 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř. s.“) zrušení bodu II. usnesení Rady hlavního města Prahy č. 2107 z 27. schůze Rady hlavního města Prahy konané dne 26. srpna 2016 ve znění: *„Rada hlavního města Prahy v působnosti valné hromady „Operátor ICT, a.s.“ schvaluje změnu stanov společnosti Operátor ICT, a.s. tak, že dosavadní znění stanov se ruší a nahrazuje se zněním stanov uvedeným v příloze č. 1 tohoto usnesení“*.

2. Žalobce uvedl, že po provedeném dozorovém řízení dospěl k závěru, že bod II. předmětného usnesení byl přijat v rozporu se zákonem, neboť hlavní město Praha nepostupovalo v souladu s ustanoveními zákona o hlavním městě Praze. Nejprve popsál, že na základě vlastního zjištění (nahlédnutí na oficiální internetové stránky hlavního města Prahy) začal zkoumat zákonnost předmětného usnesení z důvodu možného porušení ustanovení § 59 odst. 2 písm. i) zákona o hlavním městě Praze, podle kterého je schvalování stanov právnických osob zřízených či založených hlavním městem Prahou ve vyhrazené rozhodovací kompetenci Zastupitelstva hlavního města Prahy (dále též jen „Zastupitelstvo“). Ministerstvo vnitra vyzvalo přípisem ze dne 20.10.2016 žalovaného k vyjádření ke skutečnostem obsaženým v jeho přípisu a k zaslání relevantních dokumentů. Žalovaný odpověděl přípisem ředitele odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „MHMP“) ze dne 31.10.2016, č. j. MHMP 1923200/2016; zaslal relevantní dokumenty a ve vyjádření odkázal na obsah důvodové zprávy k tisku č. R-22865 ke změně Stanov společnosti Operátor ICT, a.s. Ke skutečnostem ani právní argumentaci Ministerstva vnitra uvedeným v jeho přípisu ze dne 20.10.2016 se žalovaný nevyjádřil.
3. Z důvodové zprávy vyplývá, že rada hlavního města Prahy (dále též jen „Rada“) má za to, že postupovala v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze, když jménem jediného společníka (akcionáře) společnosti Operátor ICT, a.s., kterým je hlavní město Praha, vykonávala jeho práva a povinnosti vyplývající z tohoto postavení. Z usnesení Rady č. 2107 ze dne 26. srpna 2016 vyplývá, že Rada schválila změnu stanov v působnosti valné hromady předmětné společnosti. Ze zápisu z 27. schůze Rady konané dne 26. srpna 2016 k bodu 60, tisku č. 22865 je zřejmé, že primátorkou hlavního města Prahy byl předložen materiál ke změně Stanov společnosti Operátor ICT, a.s., s návrhem na přijetí usnesení Rady, kterým se *„schvaluje změna stanov společnosti Operátor ICT, a.s. tak, že dosavadní znění stanov se ruší v celém rozsahu a nahrazuje se zněním stanov uvedeným v příloze č. 1 tohoto usnesení“*. Náměstkyně primátorky předložila návrh na změnu navrhovaného usnesení tak, že *„ukládá předložit ZHMP (Zastupitelstvu) k odsouhlasení“*. Návrh nebyl přijat. Usnesení navržené primátorkou hlavního města Prahy bylo schváleno v navrhovaném znění.
4. V návaznosti na výše uvedená zjištění zahájil žalobce dozorový postup dle ustanovení § 107 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze a zaslal dne 23.11.2016 žalovanému výzvu ke zjednání nápravy, ve které bylo uvedeno, na základě jakých skutečností považuje napadený bod II. usnesení rozporný se zákonem, a popsány možnosti zjednání nápravy. Žalovanému byla k nápravě stanovena lhůta 60 dnů. Výzva byla žalovanému doručena datovou zprávou dne 23.11.2016. Žalobci bylo dne 30.1.2017 doručeno vyjádření žalovaného, ze kterého vyplývá, že Rada projednala výzvu a doporučení Ministerstva vnitra na svém zasedání dne 19.1.2017 a rozhodla, že se neztotožňuje s výzvou Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy

a uložila primátorce hl. m. Prahy informovat o této skutečnosti Ministerstvo vnitra včetně sdělení důvodů rozhodnutí Rady. Hlavní město Praha zastoupené primátorkou ve svém vyjádření uvedlo, že považuje postup Rady za souladný se zákonem a napadené usnesení za zákonné.

5. Žalobci tedy nezbylo než podat tuto žalobu. Vzhledem k tomu, že napadený bod usnesení již byl vykonán, nepřicházelo v úvahu předchozí pozastavení tohoto bodu.
6. Žalobce uvedl, že zákon o hlavním městě Praze rozděluje ve vztahu k právníkům osobám založeným nebo zřízeným hlavním městem Prahou kompetence mezi Zastupitelstvo [§ 59 odst. 2 písm. i)] a Radu [§ 68 odst. 2 písm. g), § 68 odst. 2 písm. h)]. Zastupitelstvo je vrcholným orgánem každého územního samosprávného celku. Jedná se o jediný orgán, který zná Ústava České republiky (srov. článek 101 Ústavy České republiky). Jakékoliv omezení kompetencí zastupitelstva ve prospěch jiného orgánu obce tak musí být podle žalobce založeno zákonem a v případě několika možných interpretačních přístupů daných omezení je vždy, s ohledem na zmíněnou ústavní roli zastupitelstva, nutno preferovat výklad ve prospěch zastupitelstva obce. Výše uvedeným prizmatem je třeba nahlížet na uvedená ustanovení zákona o hlavním městě Praze ve vztahu k problematice změn stanov obchodních společností vlastněných hlavním městem Prahou.
7. Podle žalobce je zjevné, že zákon o hlavním městě Praze svěřuje výslovně Zastupitelstvu provedení zakladatelského jednání (založení obchodní společnosti, schválení zakladatelského právního jednání a schválení stanov) podle ustanovení § 59 odst. 2 písm. i). Podle argumentu logického výkladu práva *a maiore ad minus* je Zastupitelstvo oprávněno v rámci své vyhrazené pravomoci schvalovat též změny zakládacích dokumentů právnických osob (samozřejmě včetně stanov). Výjimka z tohoto pravidla by musela být explicitně stanovena zákonem. Výše uvedený právní výklad odpovídá též závěrům komentářové literatury ve vztahu k úpravě zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, které je možno, s ohledem na zjevnou podobnost právní úpravy, vztáhnout též na zákon o hlavním městě Praze [srov. Vedral, J., Váňa, L., Břeň, J., Pšenička, S. Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 473].
8. K opačnému výkladu podle názoru žalobce nesměřuje ani ustanovení § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze svěřující Radě výkon funkce valné hromady obchodní společnosti, neboť toto ustanovení je deklaratorní a pouze doplňuje § 68 odst. 2 písm. g) zákona o hlavním městě Praze. Ustanovení § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze nemá být chápáno jako speciální ustanovení omezující vyhrazenou pravomoc Zastupitelstva ve prospěch Rady. Tento výklad není rozporný ani s ustanovením § 421 odst. 2 písm. a) zákona o obchodních korporacích vymezujícím pravomoci valné hromady v akciové společnosti, neboť dané ustanovení v obecné rovině sice svěřuje rozhodování o změně stanov valné hromadě, avšak nijak neřeší utváření vůle hlavního města Prahy coby jediného akcionáře. Tato úprava je plně vyhrazena právu veřejnému, zde ustanovením zákona o hlavním městě Praze.

II. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že nesouhlasí s názorem žalobce, že napadené usnesení nemělo být přijato Radou (dále též jen „RHMP“), ale Zastupitelstvem. Tento názor odporuje zákonu o hlavním městě Praze. Rada je výkonným orgánem v oblasti samostatné působnosti hl. m. Prahy (§ 68 odst. 1 zákona) a rozhoduje ve všech záležitostech samostatné působnosti s výjimkou těch, které jsou zákonem vyhrazeny Zastupitelstvu nebo které si Zastupitelstvo vyhradilo (§ 68 odst. 3 zákona); Zastupitelstvo si však nesmí vyhradit pravomoci, které zákon svěřuje do výlučné působnosti Rady (§ 59 odst. 4 zákona). Dle § 68 odst. 2 písm. h) zákona je Radě vyhrazeno plnit funkci valné hromady obchodní korporace, je-li hl. m. Praha jediným akcionářem. Tato podmínka je u Operátora ICT splněna, neboť hl. m. Praha bylo v době přijetí napadeného usnesení jediným akcionářem Operátora ICT.
10. Z čl. 7.6 písm. a) stanov společnosti Operátor ICT ve znění platném před přijetím napadeného usnesení plyne, že *změny stanov spadají do působnosti valné hromady*. Zmíněná část stanov je v daném směru v souladu s § 421 odst. 2 písm. a) zákona o obchodních korporacích. Napadené usnesení bylo ze strany Rady přijato v působnosti valné hromady společnosti Operátor ICT, což je doloženo příslušným zápisem z jednání a usnesením Rady a na něj navazujícím notářským zápisem o změně stanov č. NZ 182/2016, N 203/2016 ze dne 2. 9.2016. Z uvedeného podle žalovaného plyne, že Rada přijala napadené usnesení v souladu se zákonem o hl. m. Praze (tj. v rámci plnění funkce valné hromady Operátora ICT) a též v souladu se zákonem o obchodních korporacích (tj. na základě zmocňujícího čl. 7.6 písm. a) stanov spol. Operátor ICT).
11. Žalovaný se neztotožňuje s výkladem § 59 odst. 2 písm. i) zákona, který zastává žalobce. Toto ustanovení svěřuje Zastupitelstvu mj. rozhodnutí, která se týkají zakládání či zřizování nových a rovněž nabývání účasti v již existujících právnických osobách. Pravomoc schvalovat zakladatelské dokumenty (včetně stanov) je Zastupitelstvu výslovně svěřena pouze a jen v souvislosti se založením či zřízením právnické osoby. Tomu nasvědčuje gramatický výklad i to, že stanovy jsou v daném ustanovení zmiňovány coby jeden z řady zakladatelských dokumentů. Z uvedeného plyne, že změny stanov akciových společností neschvaluje zastupitelstvo, ale že se jedná o pravomoc vyhrazenou Radě. Tvzení žalobce, že zastupitelstvu náleží přijímat též následné změny stanov po založení obchodní korporace, nemá oporu v textu zákona ani v jeho systematickém uspořádání. Jedná se nepřipustný o extenzivní výklad § 59 odst. 2 písm. i) zákona, kterým se žalobce pokouší dovozovat pravomoc, kterou zákon o hlavním městě Praze zastupitelstvu nevyhrazuje. Takový výklad je zároveň v rozporu s § 68 odst. 3 zákona, dle kterého jsou pravomoci v oblasti samostatné působnosti plošně svěřeny Radě s výjimkou těch, které jsou specificky vyhrazeny zastupitelstvu (to se však této věci netýká).
12. Mylnost žalobních tvrzení potvrzuje i to, že citované ustanovení § 59 odst. 2 písm. i) zákona o hlavním městě Praze obsahuje zmínku o schvalování stanov pouze v kontextu zakladatelských, resp. zřizovacích úkonů, ale nikoliv v souvislosti pravomocí zastupitelstva „rozhodovat o účasti hlavního města Prahy v již založených nebo zřízených právnických osobách“, která je v daném ustanovení též zmiňována. Dané ustanovení § 59 odst. 2 písm. i) upravuje pouze přijetí stanov zastupitelstvem v souvislosti se založením či zřízením právnické osoby, nikoliv však následné změny stanov po dobu trvání těchto osob. Žalobní argumentace je dle mínění žalovaného neudržitelná i při zohlednění ustanovení § 68 odst. 2 písm. g) a ust. § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze.

13. Zastávaná interpretace je podle žalovaného konzistentní s celkovou koncepcí zákona, kdy Zastupitelstvo je vrcholným orgánem s vyhrazenými, specifickými pravomocemi (mezi něž patří úkony zřizovatelského charakteru), kdežto Rada je výkonným orgánem s všeobecnými pravomocemi, mj. i s pravomocí fungovat coby valná hromada právnické osoby. Názor, že rada územně samosprávného celku je oprávněna při výkonu působnosti valné hromady obchodní společnosti rozhodovat mj. i o změně stanov, nachází oporu rovněž v odborné literatuře (srov. Pospíšil, P. a kol., Právnické osoby obcí a krajů. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, s. 124 - 125).
14. Argumentace žalobce, že § 68 odst. 2 písm. h) zákona je nadbytečným ustanovením, zjevně odporuje předpokladu racionálního zákonodárce. Zákon však jednoznačně stanoví, že výkon funkce valné hromady je v působnosti Rady. Pokud by platil výklad žalobce rozlišující mezi materiální a formální stránkou pravomocí, nijak by nepodporoval žalobní tvrzení. Žalobce totiž opomíjí, že samo Zastupitelstvo schválilo stanovy Operátora ICT (tehdy Operátor OPENCARD), jejichž čl. 7.6 písm. a) svěřoval rozhodování o změně stanov do působnosti valné hromady této akciové společnosti. Zastupitelstvo tedy v okamžiku výkonu své zakladatelské pravomoci vyjádřilo jednoznačnou vůli, že ke změnám stanov je oprávněna valná hromada, tedy v tomto případě Rada ve smyslu § 68 odst. 2 písm. h) zákona. Pokud by takovou vůli zastupitelstvo nemělo, bylo by jen stěží myslitelné, že by přijímalo stanovy s tímto zněním.
15. Žalobce v replice zůstal na svých žalobních tvrzeních a poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13.6.2017, č. j. 59 A 2/2017-57, který se ztotožnil s jeho názorem.

III. Posouzení věci soudem

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené usnesení, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1, 2 ve spojení s § 67 písm. a) s.r.s.]. Přitom vyšel z následující právní úpravy:
17. Podle § 107 odst. 1 věta první zákona o hlavním městě Praze *je-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu hlavního města Prahy v samostatné působnosti v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nejde-li o obecně závaznou vyhlášku hlavního města Prahy, vyzve ministerstvo hlavní město Prahu ke zjednání nápravy. Nejednají-li příslušný orgán hlavního města Prahy nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, pozastaví ministerstvo výkon takového usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu hlavního města Prahy v samostatné působnosti. (...)*
18. Podle § 107 odst. 5 zákona o hlavním městě Praze *ministerstvo nerozhodne o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu hlavního města Prahy v samostatné působnosti, jestliže již bylo vykonáno; v takovém případě podá pouze návrh soudu na jeho zrušení.*
19. Podle § 59 odst. 2 písm. i) zákona o hlavním městě Praze *zastupitelstvu hlavního města Prahy je vyhrazeno (...) zakládat, zřizovat, kontrolovat a rušit právnické osoby a organizační složky jako zařízení bez právní subjektivity a schvalovat jejich zakladatelské listiny, společenské*

smlouvy, zakládací smlouvy, zakládací listiny, stanovy a zřizovací listiny a rozhodovat o účasti hlavního města Prahy v již založených nebo zřízených právnických osobách.

20. Podle § 59 odst. 4 zákona o hlavním městě Praze *zastupitelstvo hlavního města Prahy si může vyhradit další pravomoci v samostatné působnosti hlavního města Prahy mimo pravomoci vyhrazené radě hlavního města Prahy dle § 68 odst. 2.*
21. Podle § 68 odst. 2 písm. g) zákona o hlavním městě Praze *radě hlavního města Prahy je vyhrazeno plnit vůči právnickým osobám a zařízením zřízeným nebo založeným zastupitelstvem hlavního města Prahy úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních právních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu hlavního města Prahy, (...).*
22. Podle § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze *radě hlavního města Prahy je vyhrazeno plnit funkci valné hromady, je-li hlavní město Praha jediným akcionářem nebo jediným společníkem.*
23. Podle § 11 odst. 1 a 2 zákona o obchodních korporacích kapitálovou (tj. též akciovou) společnost (viz § 1 odst. 2 zákona o obchodních korporacích) může založit jediný zakladatel. V posuzované věci je kapitálovou společností založenou jediným zakladatelem Operátor ICT, a.s., jejímž jediným společníkem je žalovaný. V souladu s § 12 odst. 1 zákona o obchodních korporacích vykonává žalovaný působnost nejvyššího orgánu v této jednočlenné společnosti. Nejvyšším orgánem akciové společnosti je valná hromada (§ 44 odst. 1 zákona o obchodních korporacích), jejíž působnost je vymezena v § 421 zákona o obchodních korporacích.
24. Podle § 421 odst. 2 písm. a) zákona o obchodních korporacích valná hromada rozhoduje o změně stanov, určí-li tak stanovy nebo zákona, nejde-li o změnu v důsledku zvýšení základního kapitálu pověřeným představenstvem nebo změnu, ke které došlo na základě jiných právních skutečností.
25. V této věci nebylo sporné, že podle stanov společnosti Operátor ICT, a.s. [viz čl. 7.6 písm. a) stanov ve znění platném před přijetím napadeného usnesení] je valná hromada tím orgánem, který rozhoduje o jejich změně. Tato působnost valné hromady nebyla stanovami přenesena na jiný orgán akciové společnosti. Těžiště sporu posuzované věci leží pouze v řešení právní otázky, zda změny stanov právnické osoby zřízené či založené hlavním městem Prahou spadají do pravomoci Zastupitelstva (jak tvrdí žalobce), či Rady vykonávající působnost jediného akcionáře této společnosti Operátor ICT, a.s. (jak argumentuje žalovaný).
26. Účastníci řízení předešleli podrobnou právní argumentaci na podporu svých stanovisek, opřenu též o názory uvedené v odborné literatuře, jak byla v podstatných bodech shrnuta výše. Městský soud v Praze si byl vědom toho, že obdobnou právní otázkou (byť ve vazbě na zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, dále též jen „krajské zřízení“) se zabýval Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 8 As 149/2017. Právě v tomto řízení byl vydán dne 29.5.2020 rozsudek č.j. 8 As 149/2017-45, v němž je podáno řešení právní otázky, které je klíčové i pro tento spor. Městský soud v Praze ze závěrů tohoto rozsudku vyšel i při posouzení této věci, neboť neshledal důvody pro to, aby se od těchto závěrů odchýlil.

Přijaté závěry, jež korespondují s právní argumentací žalovaného, jsou totiž logické, odpovídají systematice zákona o hlavním městě Praze a jsou v souladu s principem bezrozpornosti právního řádu.

27. Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku k otázce vymezení pravomocí orgánů kraje (zastupitelstva a rady) při výkonu jeho samostatné působnosti ve vztahu k akciové společnosti, jejímž je kraj jediným společníkem, jde-li o rozhodnutí o změně stanov, na základě výkladu zákona [§ 35 odst. 2 písm. k) a § 59 odst. 1 písm. j) krajského zřízení] dospěl k závěru (bod 50), že *„zatímco zakladatelské právní jednání (včetně rozhodnutí o zrušení právnické osoby) činí vždy, tedy nejen u jednočlenné korporace, zastupitelstvo, v ostatních záležitostech, o nichž má podle zákona o korporacích či stanov rozhodovat nejvyšší orgán jednočlenné korporace (společník), za něj toto rozhodování uskutečňuje rada podle § 59 odst. 1 písm. j) krajského zřízení ve spojení s § 12 odst. 1 a § 421 odst. 1 a 2 písm. a) zákona o obchodních korporacích“*. Obdobný postup platí i v případě hlavního města Prahy, neboť zákon o hlavním městě Praze upravuje pravomoci zastupitelstva a rady obdobně [ust. § 59 odst. 1 písm. j) krajského zřízení koresponduje s ust. § 68 odst. 2 písm. h) a ust. § 35 odst. 2 písm. k) odpovídá § 59 odst. 2 písm. i) zákona o hlavním městě Praze].
28. Jinými slovy, právní jednání hlavního města Prahy (žalovaného) v postavení společníka jednočlenné společnosti uskutečňuje podle § 68 odst. 2 písm. h) zákona o hlavním městě Praze Rada. Zastupitelstvo si podle § 68 odst. 4 téhož zákona sice může vyhradit i další pravomoci v samostatné působnosti, avšak s výjimkou pravomocí vyhrazených Radě v § 68 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze, tj. i s výjimkou pravomoci rozhodovat ve věcech hlavního města Prahy jako jediného společníka obchodní společnosti. Jde o tzv. vyhrazenou pravomoc Rady (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.5.2020, č.j. 8 As 149/2017-45).
29. K uvedenému je nutno dodat, že Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku reflektoval rovněž žalobcem zmiňované názory odborné veřejnosti na výklad sporné problematiky, jimž však kontroval odkazem na nálezný Ústavního soudu ze dne 2.11.2009, sp. zn. II. ÚS 2048/09, z něhož vyplývá, že zastupitelstvo obce si může vyhradit další pravomoci v samostatné působnosti obce, nemůže si však vyhradit pravomoci vyhrazené radě obce, což odpovídá principu dělby moci na úrovni obce. V souladu s tímto principem, který je nutno aplikovat i ve vztahu k žalovanému, bylo vydáno i žalobou napadené usnesení Rady hlavního města Prahy v posuzované věci.
30. Nutno podotknout, že pochybnosti o zákonnosti postupu žalovaného vyvstaly až před žalobcem, zastupitelstvo hlavního města Prahy bylo s rozdělením pravomocí mezi něj a Radu srozuměno. Jinými slovy, mezi Radou a Zastupitelstvem nevyvstaly pochybnosti o tom, že je rozdíl mezi zakladatelským právním jednáním (v pravomoci Zastupitelstva) a mezi změnou stanov (ve vyhrazené pravomoci Rady). Ani Městský soud v Praze proto neshledává důvod vyložit aplikovanou právní úpravu jiným způsobem, než bylo shora vyličen.
31. K účastníky řízení zmiňovanému rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23.5.2007, sp. zn. 29 Cdo 507/2007 soud uvádí, že se nejedná o rozhodnutí, které by bylo pro posuzovaný spor přílehlavé. Předmět sporu v uvedené věci je totiž odlišný, neboť Nejvyšší soud se zde

zabýval rozhodováním o otázkách zvýšení základního jmění společnosti s ručením omezeným. Jak k tomu nicméně poznamenal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29.5.2020, č.j. 8 As 149/2017-45 (bod 51), „závěry přijaté v otázce rozhodování o změně stanov akciové společnosti a o rozdělení pravomocí mezi zastupitelstvo a radu nejsou bez dalšího zobecnitelné na jakýkoliv jiný případ rozhodování orgánů kraje v jednočlenné společnosti krajem založené. Vždy, v každém jednotlivém případě bude třeba mít na paměti a bedlivě posuzovat, zda vyhrazené pravomoci obou zmíněných orgánů kraje na sebe navazují a doplňují se (jak je tomu v souzené věci) či se například vylučují (...).“

32. Lze tedy uzavřít, že rada hlavního města Prahy nepochybila, pokud rozhodla v postavení jediného společníka (vykonávajícího působnost nejvyššího orgánu akciové společnosti) o změně stanov korporace Operátor ICT, a.s. Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. O věci samé rozhodl bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
33. Výrok o náhradě nákladů řízení má základ v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalovaný, který je veřejnoprávní korporací. V takovém případě soud v souladu s ustálenou judikaturou nepovažuje za účelné náklady na zastoupení advokátem, neboť žalovaný bezpochyby disponuje patřičným odborným personálním i materiálním zázemím, aby u soudu obhájil výsledky své činnosti prostřednictvím vlastních zaměstnanců (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31.3.2015, č.j. 7 Afs 11/2014-47, bod 29). Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 25. června 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu